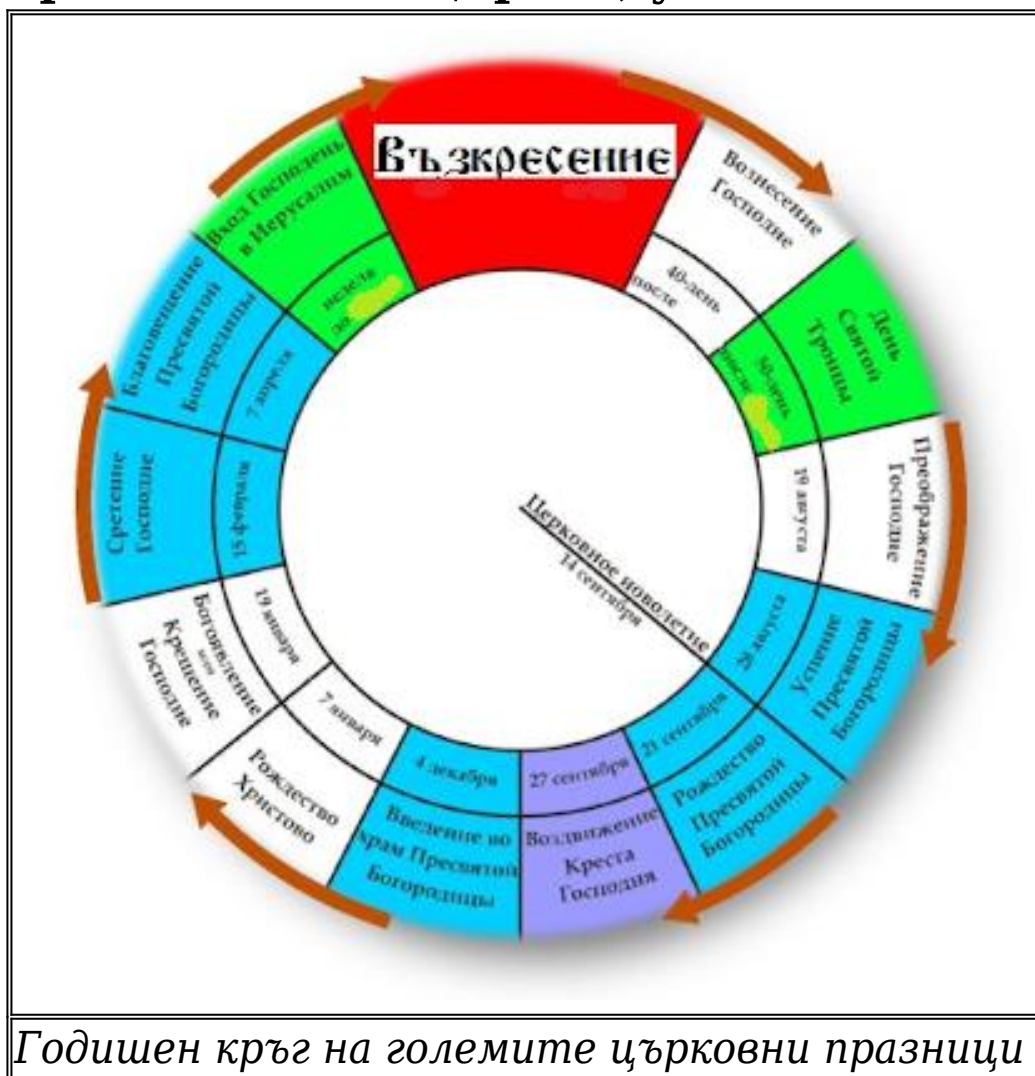

Вяра

Допълнение към статията "Списък на подвижните и неподвижни празници в православната Църква, указания"

В началото ви представяме списък на Великите Църковни празници:

- Възкресение Христово (подвижен празник);
- 12-те Велики празника (3 от тях са подвижни и са свързани с Възкресение):
- Възнесение Господне (подвижен - 40 дни след Възкресение);

- Деня на Светата Троица (подвижен - 50 дни след Възкресение);
- Преображение Господне (19 август);
- Успение на Пресвета Богородица (28 август);
- Рождество на Пресвета Богородица (21 септември);
- Въздвижение на Кръста Господен (27 септември);
- Въведение на Пресвета Богородица в храма (4 декември);
- Рождество Христово (7 януари);
- Кръщение Господне (*Богоявление*) (19 януари);
- Сретение Господне (*въвеждане на Господа Иисуса Христа в храма*) (40 дни след Рождество Христово - 15 февруари);
- Благовещение на Пресвета Богородица (9 месеца преди Рождество Христово - 7 април);
- Вход Господен в Иерусалим (подвижен - Неделята преди Възкресение);

Други големи църковни празници:

- Обрезание Господне и почитане на свети Василий Велики (14 януари);
- Рождество на свети Иоан Предтеча (6 месеца преди Рождество Христово - 7 юли);
- Свети първовърховни апостоли Петър и Павел (12 юли);

- Отсичане главата на свети Иоан Предтеча (11 септември);

- Покров на Пресвета Богородица (14 октомври);

- Свети Дух (подвижен - понеделника след Деня на Света Троица);

Цикли на богослужебния календар:

Характерна особеност на православния календар е съчетаването на два годишни цикъла – подвижен и неподвжен.

Подвижения годишен цикъл се основава на принципите на лунно-слънчевия календар. Наречен е така, защото включва празници и времена за пост и покаяние с подвижни или променливи дати.

Отправната точка на този цикъл е празникът Свето Възкресение Христово, от който започва годишният кръг от апостолски и евангелски богослужебни четения.

Подвижният годишен цикъл се състои от два периода – Възкресен и свързан с Деня на Света Троица (50-тия ден след Възкресение).

Възкресен цикъл:

Наречен е още Триод и има фиксирана продължителност от осемнадесет седмици (ако броим и първата неделя след Деня на Света Троица – На Все светии, службите на която затварят съдържанието на Триода).

Цикъл Свързан с Деня на Света Троица (Петдесятен цикъл)

Вторият период, започва след Деня на Света Троица (празнуван вместо старозаветната юдейска Петдесетница), и неговите недели са номерирани в календара като „Недели след Деня на Света Троица (Петдесетница)“. Всяка от тях има

специфичен апостолски и евангелски прочит, но само на някои са дадени индивидуални имена.

Този период обхваща почти две трети от годината и завършва преди „Неделята на митаря и фарисея“ - първата подготвителна седмица на Великия пост. А това от своя страна е началото на нов Възкресен цикъл.

С това се затваря свещеният кръг на християнската подвижна година, чиято начална точка е празникът Свето Възкресение Христово.

Неподвижен годишен цикъл:

Неподвижния календарен годишен цикъл се основава на древноримския слънчев календар, наречен „Юлиански“. **Това е и стария неподвижен истински Църковен календар, който е бил следван в Цялата Римска империя, включително и в местата, свързани с живота на Господа Иисуса Христа и по който реално са се извършвали Евангелските събития**

Той е поправен абсолютно неправомерно и целенасочено - за да се внесе смут и разделение сред празнуващите, от еретика римокатолик папа Григорий XIII през 1582 г. Фактическа тази „поправка“ представлява богослужебно престъпление и е сатанинска еретическа подигравка със Священото Предание на Църквата и със светите отци, които са ни го завещали. Оттук и понятията „юлиански календар, или „стар стил“ (чл. чл.) и „грегориански календар“, или „нов стил“ (чл. чл.).

По торжественности

Великие
Средние
Малые

По содержанию

Господские
Богородичные
Святых

Ако основата на подвижния годишен цикъл е Възкресния период, то основата на неподвижната литургична година е Рождественският цикъл.

Отделно църковната година на неподвижните празници е разделена на няколко литургични периода с различна продължителност, които следват един след друг от нейното начало.

Православната църковна година започва на 14 септември по светския календар (тази дата е 1 септември по църковния календар). Този ден се нарича църковен индикт или новолетие.

Първият голям празник на православната църква през новата църковна година е Рождество на Пресвета Богородица (21 септември по светския календар – което отговаря на 8 септември по църковния календар). Православната богослужебна година завършва съответно с празника Успение на Пресвета Богородица (28 август – 15 август по църковния календар).

Различни богослужебни периоди в църковната година:

- Богослужения от началото на църковната година до Въведение в храма на Пресвета Богородица (4 декември);

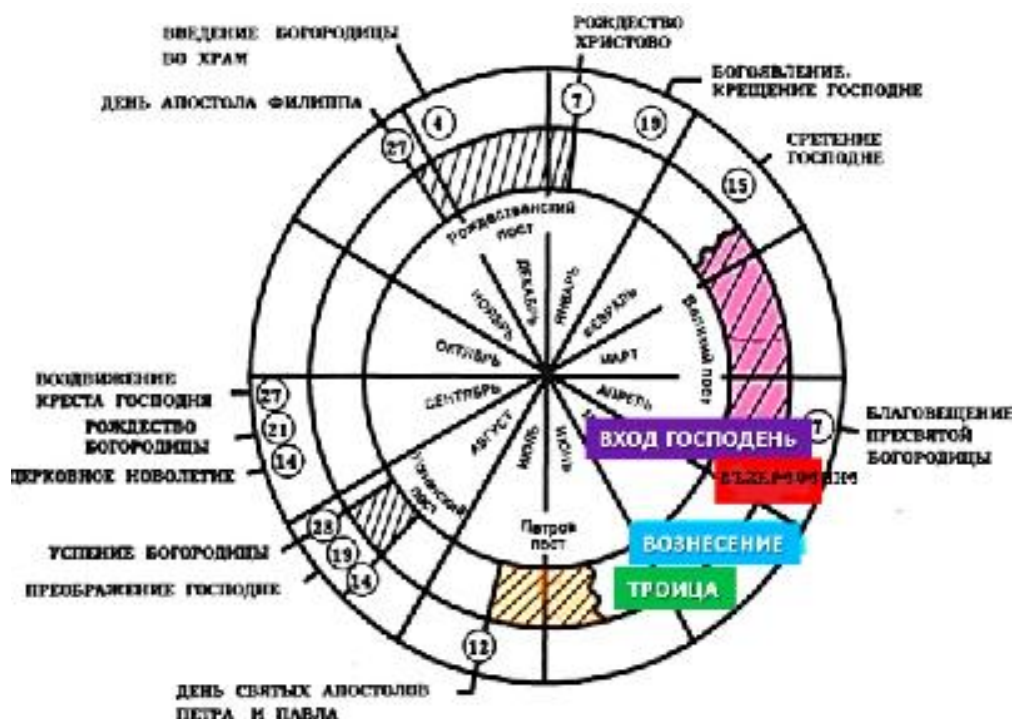
- Рождественски период: включва Рождественски пост, Рождество Христово, Обрезание Господне, Богоявление (Кръщение Господне), Сретение Господне;

- Богослужения от Седмицата на митаря и фарисея до Велика събота: това включва подготвителните седмици на Великия пост, първата седмица на Великия пост и всички недели от периода на Великия пост, празника Благовещение на Пресвета Богородица (7 април), Лазарова събота и Вход Господен в Йерусалим;

- Възкресен период: Светото Възкресение Христово, Възкресни седмици, Възнесение Господне, Ден на Света Троица (старозаветната Петдесетница);

- Богослужения от началото на Апостолския пост до края на Църковната година: празника на светите първовърховни апостоли Петър и Павел, Преображение Господне (19 август) и Успение на Пресвета Богородица (28 август).

Годишен
кръг на
богослужения
та:

Годишният кръг на богослуженията е редът на богослуженията през годината. Всеки ден от годината е

посветен на паметта на определени светци, както и на специални свещени събития - празници и пости.

Литургичната църковна година започва на 14 септември по светския календар (тази дата, както писахме, отговаря на 1 септември по църковния календар), като целият годишен цикъл от служби се изгражда във връзка с празника Възкресение Христово. Възкресение настъпва не по-рано от 4 април по светския календар (22 март по православния църковен календар) и не по-късно от 8 май (25 април по църковния календар), в първата неделя след пролетното пълнолуние.

Името на празника Е ЕДНО ЕДИНСТВЕНО И ТО Е ВЪЗКРЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ!

Затова и светите отци на Първия Вселенски Събор ясно определят в правилата за празнуване на Възкресение Господне, **ТО НИКОГА ДА НЕ СЪВПАДА С ЕВЕРЕЙСКАТА ПАСХА И ВИНАГИ ДА Е СЛЕД НЕЯ, защото ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА СПАСИТЕЛЯ Е БИЛО СЛЕД ИУДЕЙСКАТА ПЕСАХ!**

Сведения за периода на Възкресението са подробно изложени в каноническия сборник от XIV в. "Синтагма". Ще отбележим само, че за правилното определяне на празнуването на Възкресение Господне трябва да се спазват четири условия:

1. То да бъде **след пролетното равноденствие**; (20.03 през 2024 г.)
2. Да бъде **след пълнолунието, което го следва** непосредствено; (25.03 през 2024 г.)
3. Да бъде **в първия неделен ден след споменатото пълнолуние**; (31.03. 2024 г.)
4. **Да не съвпада този празник с юдейската пасха**, от

която зависи определянето на неговото време (юдейската пасха завърши на 30.04 – следващата неделя е 05.05.2024 г. – **ВЪЗКРЕСЕНИЕТО НА ХРИСТОС Е БИЛО В НЕДЕЛЯТА СЛЕД ЮДЕЙСКАТА ПАСХА!**)

Тези правила в наше време са нарушени от католиците, протестантите и от някои псевдоправославни, които освен, че многократно празнуват, заедно с католиците и сектантите в същия ден с юдеите, но дори има и години, когато празника им бива и по-рано, което е в пълен противовес и с Евангелските събития.

Ето какво заповядват за тях каноните на Църквата:

„Да бъдат отлъчени от общение и изключени от Църквата всички ония, които дръзват да нарушават постановленията на Светия и велик събор, станал в Никея, в присъствието на благочестивия и боголюбезен цар Константин, относно празника на спасителното Възкресение, ако продължават да противоборствуват срещу доброто установление...“

(Антиох. 1)

*„християните трябва да не празнуват с иудеите, **ЗАЩОТО ТЕХНИЯ НЕПРАЗНИЧЕН ПРАЗНИК ТРЯБВА ДА ПРЕДШЕСТВА НАШЕТО ВЪЗКРЕСЕНИЕ ГОСПОДНЕ.** Неизпълняващия това свещенослужител трябва да се низвергне. Това е определил и Антиохийския събор в първото си правило.“*

Тълкование на 7-мо Апостолско правило от Зонара

„Но ние празнуваме Възкресение НЕ ТОГАВА, КОГАТО СЕ ИЗВЪРШВА ИУДЕЙСКАТА ПАСХА, А СЛЕД НЕЯ“

Тълкование на 7-мо Апостолско правило от Валсамон

И ТУК СЛЕДВА НЕЩО ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВАЖНО В СПОМЕНАТОТО ПРАВИЛО НА АНТИОХИЙСКИЯ СЪБОР:

„И съборът изключва от свещенослужение не само такива, а и всички ония, които дръзват да са в общение с тях, след като са били низвергнати от свещенство...“.

(Антиох. 1)

ТОЕСТ, СПОРЕД КАНОНИТЕ НА ЦЪРКВАТА ОТ СПАСИТЕЛНАТА БЛАГОДАТ СЕ ИЗКЛЮЧВАТ НЕ САМО НАПРИМЕР ФИНЛАНДСКОТО ДУХОВЕНСТВО И МИРЯНИ, НО И ВСИЧКИ, КОИТО ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СА В МОЛИТВЕНО И ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ С ТЯХНАТА ЦЪРКВА, А ТОВА СА ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ СЪВРЕМЕННИ „ОФИЦИАЛНИ“ ЦЪРКВИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ОТНОВО И БЪЛГАРСКАТА.

Свети преподобни Викентий Лерински пише в „Паметни записки на Перегрин за древността и общността на православната вяра против непотребните нововъведения на всички еретици“, ЧЕ КОЙТО ИСКА ДА „ИЗБЕГНЕ МРЕЖИТЕ НА ЕРЕТИЦИТЕ И ДА ОСТАНЕ В ЗДРАВАТА ВЯРА, Е ДЛЪЖЕН ДА СЕ ОГРАДИ“ И ДА ИЗЛЕЗЕ ОТ СБОРИЩЕТО ИМ, ЗАЩОТО ИНАЧЕ САМИЯ ТОЙ СЕ „ИЗКЛЮЧВА“ С „ВСИЧКИ ОНИЯ, КОИТО ДРЪЗВАТ ДА СА В ОБЩЕНИЕ С ТЯХ“, СПОРЕД ПРАВИЛОТО НА АНТИОХИЙСКИЯ СЪБОР!!!

Изучаването на празниците се извършва от еортология (от гръцки *εορτή* - празник - празнични изследвания) - спомагателна историческа дисциплина, един от разделите на академичната литургика.

Както казахме, според времето на празнуване празниците се делят на неподвижни, които се случват всяка година на едни и

същи дати от месеца, и подвижни, които, въпреки че са в едни и същи дни от седмицата, се падат на различни дати от месеца. в съответствие с времето на празнуване на Възкресение Христово.

Според съдържанието (посвещението) си празниците се делят на:

а) Господни - посветени на Господа Иисуса Христа и възпоменание на извършеното от Него за нашето спасение (Рождество, Богоявление, Възкресение, Възнесение и др.), както и почитането на Честния Кръст Господен (Въздвижение на Светия Кръст Господен, Възпоменание за небесно знамение с Светия Кръст Господен и др.);

б) Богородични - посветени на Пресвета Богородица (Рождество на Пресвета Богородица, Въведение в храма и др.) и на Нейните чудеса (Покров на Пресвета Богородица);

в) Празници на светци - посветени на почитта към безплътни небесни ангелски сили (Събор на свети Архангел Михаил и др.), свети праотци, пророци, апостоли и равноапостоли, мъченици, отшелници, монаси, преподобни светители, светици, праведници и др.

Особености при честването на големи празници:

В
църковното честване на големи празници трябва да се прави разлика между: деня на самия празник и дните на предпразнуването, попразнество (следпразнуването) и отданието (отдаването) на празника.

Предпразненство: Много преди някои големи празници Църквата започва да ни подготвя за срещата им - дори месец и половина преди Въздвижението на кръста Господен, на утренията започват да пеят: „Моисей начерта кръста“, а от 21 ноември в църквите пеят: „Христос се ражда - славете“.

Дванадесетите Велики празника са с 1 ден Предпразненство, с изключение на Рождество Христово, който е с 5 дни Предпразненство, и Богоявление, който е с 4 дни Предпразненство. Възкресение няма предпразнуване.

Попразненство (след празника). Дните след празника са Продължение на празника. Тези дни, заедно с песнопения за празника или за света, Църквата понякога си спомня и прославя участниците в събитието и като цяло събитието на изминалия празник.

Броят на дните на попразненството (следпразненството) варира от 1 до 9 в зависимост от по-голямата или по-малката близост на едни празници до други или до дни на пост:

Благовещение - 1 ден, (и от Лазарова събота - няма попразднство),

Рождество Богородично и Въведение в храма - 4 дни,

Рождество Господне и Ден на Света Троица - 6 дни,

Преображение Господне и Въздвижение на Светия Кръст Господен - 7 дни,

Сретение Господне - неравен брой дни във всяка година, от 0 до 7 дни,

Богоявление и Възнесение - 8 дни,

Успение Богородично - 9 дни,

Големи празници, които не са сред 12-те Велики - 1 ден.

Следпразникът на Възкресение Христово продължава 40 дни.

Отдание на празника: Последният ден на следпразника се нарича ден на отдание и се различава от дните на следпразника с по-голямата тържественост на богослужението.

Празниците Рождество Христово и Отсичане главата на Йоан Кръстител, Обрезание Господне, Покров на Пресвета Богородица и на светите първовърховни апостоли Петър и Павел нямат предпразненство, попразненство и отдание.

Богослужение на Великите празници:

Службите за Великите празници от неподвижния кръг се намират в месечните Минеи, където са службите за светци и празници за всеки ден от годината. Службите за Великите празници на подвижния кръг се намират в Постните и Цветните Триоди, където са записани всички служби от Възкресния цикъл.

По време на предпразничния период, на службите, посветени на обикновените дни от Минея, започват да се появяват песнопения за предстоящия Велик празник, които нарастват по брой и достигат кулминацията си в деня на самия празник, когато се пеят само празнични песнопения. В следпразничните дни съдържанието на богослуженията отново се връща към светиите и събитията от Минея, но има и празнични песнопения, чийто брой намалява, а в деня на честването на отданието те отново преобладават.

На Великите празници всенощното бдение е особено тържествено и продължително, служи се лития („усилена молитва“), където се поменават общоцърковни светии и се правят специални молби за избавление от всякакви бедствия.

Освен Великите празници в Църквата има и други празници:

а) Бдения – имат Всенощно бдение:

9 октомври и 21 май – Свети апостол и Евангелист Иоан Богослов;

26 ноември – свети Иоан Златоуст;

19 декември – Свети Николай Мирликийски Чудотворец;

12 февруари – Три архиереи и Вселенски учители – свети Василий Велики, свети Григорий Богослов и свети Иоан Златоуст;

6 май – Свети Великомъченик Георгий

и някои други, но към тях се присъединяват храмови празници и в чест на мощите на светци в църквите, където почиват.

б) Полиелейни средни празници. На тези празници не се отслужва всенощно бдение, но в навечерието им има Велика вечерня, а на утренията се полага полиелей и се чете Евангелието.

Това са празници като:

Свети пророк Илия (2 август);

Свети равноапостолни Константин и Елена (3 юни);

Свети Василий Велики (14 януари).

г) Славословни празници. В тези дни Великото славословие на утренията се пее, а не се чете. Това са такива празници като: Обновлението на Иерусалимския храм Възкресение Христово (26 септември), Полагане честната дреха на света Богородица във Влахернската църква. (15 юли) и др.

д) Шестдневни празници. По време на службата се пеят 6 стихир и 6 тропара (в манастирите). Сред тях са празниците на пророк Захария и праведната Елисавета, пророк Данаил и тримата младежи Анания, Азария и Мисаил и др.

Църковните празници са центъра на богослужебния живот на Църквата, със своята тържественост те сякаш предусещат тук, на земята, бъдещото райско блаженство за праведните и с тези празници са свързани спомени за Свещената история на нашето спасение и за светите Божии хора, които показаха в себе си образа на святостта и можеха да кажат: „Вече не аз живея, а Христос живее в мен“. Те имат изключително назидателно значение за всички членове на Църквата и ни учат как да вярваме правилно и как трябва да обичаме Бог.

Със своите празници Църквата свидетелства за Своего единство, обединявайки заедно Небесната Тържествуваща Църква, съставена от празнуващи светци, и земната ВОЙНСТВАЩА Църква, съставена от КАЕЩИ СЕ, ИЗПОВЯДВАЩИ ИСТИНСКО ПРАВОСЛАВИЕ, ВОЮВАЩИ СЪС ЗЛИТЕ НЕВЕРНИ ЕРЕТИЧЕСКИ И БЕЗБОЖНИ СИЛИ, СПАСЯВАЩИ СЕ ХРИСТИЯНИ.

Следва списък на празниците и дните на някои от светците. С ГЛАВНИ букви са големите 19 празника на Църквата. Всяка дата, с житията и празниците, е публикувана с препратка към съответната публикация за нея:

...

Вижте цялата статия: [Списък на подвижните и неподвижни празници в православната Църква, указания](#)

{{_LINK1_}}

